

● ÚVODNÍK

ZÁCHRANÁŘI

Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jan 3,16



Od září navštěvuji kurz vytvořený týmem Reinharda Bonnkeho FULL FLAME. V úvodním filmu je scéna z výletní lodi. Na lodi probíhá párty, připravuje se večerní bohoslužba. V tu chvíli přijde na loď informace,

že se blízko nich potopila jiná loď a že se mnoho lidí topí. Výletní loď má přes čtyřicet záchranných člunů. Na vodu spustí ale jen tři. Do ostatních nejsou posádky. Lidem se moc nechce na deštivé rozbourené moře.

Jsme rádi na párty nebo na nějakém křesťanském programu. Také máme spoustu svých starostí a úkolů. Lidé, kteří hynou, nejsou tolik na očích a vlézt do záchranného člunu je tolik namáhavé a dokonce to může být i nebezpečné.

Bůh přebývá ve své slávě a nepotřebuje nás. Přesto se díval na své stvoření a situace lidí nepodobná té, v které byli topící se nešťastníci, Ho nenechala chladným. Otec a Syn se shodli na řešení. Ježíš nelpěl na své rovnosti s Otcem a sestoupil na zem. V lidském těle. Prožil život bez hříchu a na konci svého života si to s námi vyměnil. Stal se hříchem, zemřel a byl vzkříšen. Stalo už se to před 2000 lety. A je to stále ta nejdůležitější událost vesmíru. Mně její význam došel před více než třiceti lety. Už jsem tušil, že na tom nejsem moc dobře. A najednou mně došlo, že jsem na tom jako lidé z potopené lodi a že jestli mě Ježíš nevytáhne, tak jsem ztracený. Nechal jsem se zachránit a navíc jsem ztracený. Nechal jsem se zachránit a navíc jsem ztracený. Zkouším v Ježíšových službách zachraňovat další.

Končí týden, kdy jsme udělali další pokus seznámit lidi kolem nás s Boží láskou. Při dobrém a zábavném programu, ať už to byl koncert, divadlo nebo netradiční fyzikální show, jsme se radovali z dobrých věcí, které nám Bůh dává, a sdíleli s ostatními zprávu o záchraně. Tuto první listopadovou neděli chceme jasně vyhlášovat záchranu, kterou

nám Bůh nabízí. Na Kristově místě voláme: „Smířte se s Bohem“.

Většina z nás, kdo ve sboru jsme, slyšela evangelium už mnohokrát. Hrozí, že nám zpráva o hloubce našeho hříchu, o Boží lásce a utrpení a vzkříšení Pána Ježíše Krista zvesední. Přitom je to nejúžasnější věc, která nás mohla potkat. Aby se mně to nestalo, dělám proto několik věcí.

Občas přemýšlím, kde jsem byl a kde bych byl dnes, kdybych nepoznal Pána Ježíše. A není to radostná představa. Moc dobře bych na tom nebyl. Hřích je strašný a zabíjí. Bez Ježíše by mě dostal.

Děkuju Bohu za to, co mně dal. Za spasení a další věci. Vděčnost dává novou perspektivu a přináší radost. Když jsem za Boží lásku a vůbec za Jeho dary a péči vděčný, tak mně nezevšední. Vztah s Bohem brání tomu, aby se pro mě Bůh nestal dobrým přítelem, s kterým jsem se už dlouho neviděl. Mohu se s Ním vidět každý den. On o mě stojí vždy. Jen mně se někdy nedaří si na Něj udělat čas. Ale On je trpělivý. Vydříž čekat.

Také se snažím o Bohu a věcech, co dělá a nabízí, říkat ostatním. Spása je největší radost. Vidět lidi, kteří jsou zachraňováni, je radost s tím srovnatelná. Myslím, že pro záchrannáře musí být úžasný pocit vytáhnout topícího se člověka. Víím, že může zvesednět i práce záchrannáře. Radost ze zachráněných ale nezevšední.

Děkuji všem, kteří jste věnovali čas a spojili se do Dnů Dobrých Zpráv. Není to marné.

Vítám všechny, kteří jste se nechali pozvat na dnešní nedělní shromáždění, a doufám, že mezi námi nejste naposledy.

Sobě i všem připomínám, že sice Dny Dobrých Zpráv jsou jen jednou za rok a můžeme se těšit, že snad budou i příští rok, ale lidí, co hynou bez Krista, je spousta a se zvěstováním evangelia nemusíme čekat celý rok. Den spasení je dnes, zítra a bude trvat až do konce tohoto světa.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK



Milovaní, pokud čtete toto číslo, zdá se, že zdárně vyšlo, a to je Boží milost!

Raduji se z Boží milosti. Vidím ji na zdánlivě malých a zdánlivě velkých událostech mého života. Bůh se nemění! Jeho milost a láska je stále stejná.

Dneškem vrcholí a zároveň končí Dny dobrých zpráv. Jaký byl ten první den – večer, se dočtete zde. Jak proběhla celá akce, se dozvíte v příštím čísle. Tak, prosím, napište, jak jste Dny s Vašimi přáteli prožili Vy.

„Boží láska je jako slunce, ta je vždy a všude přítomná, aleluja“, říká text písně mého křesťanského mládí. Přeji Vám barevný a barvitý listopad. A jako v tyto dny slunce rozráží ranní mlhu, ať Jeho láska a milost rozhání mraky všedních starostí!

Nanda

<http://praha.kaes.cz>



To je nová věc ... brnění pro obry.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Postní setkání staršovstva	2
První den DDZ	2
Nezarmucujte Ducha svatého	4
Emigrace do nebe	5
Služebníci	6 a 7

Postní setkání staršovstva a vedení sboru

V říjnu byli starší a vedoucí sborových služeb na již tradičním postním výjezdu, tentokrát v Mentaurově u Litoměřic. A jako vždy byly to tři dny nabitě tématy, která se probírala, ale především hledáním Boží tváře na modlitbách a ve chválách i v rozhodování o jednotlivých věcech sborového života. Spolu s námi byl na výjezdu Pete Game, který nejenže měl pro nás slovo o důležitosti budování vztahů ve vedení, ale celou dobu sledoval i naše rozpravy a smál se spolu s námi našim vtipům. Je povzbuzením sledovat člověka s takovým rozsahem služby a s takovým pomazáním, jak dokáže být v roli naslouchajícího.

Petr Kácha seznámil starší se svou vizí služby Izraeli a uspořádání evropských akcí podobných konvokací národů v Izraeli. Starší se shodli na tom, že na Petrovi je povolání k podobným aktivitám a že budeme hledat cesty, jak ho v tom prakticky podpořit.

Dalším velkým tématem byla služba starších a diakonů. Diakonů ve sboru zatím moc nemáme, ale chceme se aktivně věnovat vyhledávání lidí, na kterých je toto pomazání a kteří by mohli být do služby povoláni. Chceme pracovat na větším strukturování



služeb a uvolňovat lidi podle toho, jak jsou obdarováni. Praxe z minulosti sboru, kdy byla služba staršího i diakona spojena do jedné funkce nebyla v pořádku.

Po letech jsme se také vrátili k otázce, zda mohou být starší, kteří budou mít pouze regionální působení a odpovědnost a nebudou zároveň i staršími celého sboru, jak je tomu nyní. Je to věc obdarování, kapacit a také možnosti vstoupit do služby pro nové lidi. Nakonec se starší rozhodli, že tuto variantu umožní a budou moci být povolávání starší jen s regionální působností. Nic se ovšem nemění na potřebě dostat biblickým požadavkům, které jsou stejné pro všechny starší.

V návaznosti na letošní priority sboru, tedy zvěstování evangelia jsme mluvili o strategiích jednotlivých regionů pro tuto oblast. Některé mají strategii vypracovanou podrobněji, jiné méně, ale zdá se, že je zde ještě dost rezerv, jak naplňovat Velké poslání. Především jako vedoucí musíme být příkladem v horlivosti ke zvěstování evangelia. Také se rodí prohlášení o významu zvěstování evangelia, se kterým bude sbor seznámen a bude možnost se k němu připojit na únorovém sborovém shromáždění. Vidíme, že skutečná osobní evangelizace, kurzy Alfa a služba imigrantům mohou být vhodnou strategií pro naplnění sborové priority.

Po zhodnocení letošních prázdninových shromáždění v souvislosti se sborovou prioritou jsme se dohodli, že příští rok budou o prázdninách společná shromáždění celého sboru. V červenci uvnitř, v srpnu venku. Místa budou ještě upřesněna.

Zabývali jsme se také opět proroctvími pro sbor, která v minulosti přišla a jejichž rozsuzování se postupně věnujeme. Chceme se k závěrům také vyjádřit ve Sborovém dopise a děláme na jejich základě některé praktické kroky.

V. Vácha

DNY DOBRÝCH ZPRÁV

Den první



Prof. Tomáš Tyc.



Proč ta voda ze skleničky nevyteče?!



Bude to jiskřit?



Letí!

Pan profesor, milý, s mírně rozježenými vlasy, lehce roztržitý. Tak, jak to má být. Svým vystoupením ovšem naprosto zboril mylnou představu nudného prófi, zdoluhavě mluvícího o nepochopitelných věcech. Tyc zahájil před nabytým sálem sérií pokusů s vodou, dokazujících atmosférický tlak. Jednoduchým způsobem, obyčejnými pomůckami ukazoval na složitý a neobyčejný svět s fyzikálními zákony, kterým dal vzniknout Bůh.

Publikum, spektrum od našeho dědečka, přes profesora Grygara až po početnou skupinu domácích školáků, chvílemi ani nedutalo, často se smálo a nadšeně tleskalo a i juchalo. Efektí bylo třeba dokázání elektrostatického náboje, když kladně nabytý Tyc vyfukoval z bublífuku kladně nabyté bubliny, a ty se lepily na záporně nabytou dobrovolnici Růžu, které přitom stály vlasy na hlavě. Nikoli hrůzou. Došlo i na oheň, když nahřáté trubky s vibrujícím vzduchem

zatroubily duet. Jenom mimochodem jsme se dozvěděli o Tycově spoluautorství na vynálezu neviditelného „pláště“, nebo přednáškách na světových konferencích. Stejně jako je Tyc nadšený a radostný fyzik, je i následovník Ježíše. Krátké povídky o Boží lásce a záchráně působilo při pokusech, dokládajících Jeho moudrost, naprosto přirozeně. Na závěr jsme si ještě užili nefalšovanou raketu, která letěla napříč sálem všem nad hlavami, vyrobenou z petlahve s troškou lihu. Odcházející spokojení diváci si hojně brali Bible i letáky se svědectvím pana profesora. Tak skončil, můžu říci, úspěšný první večer třetího ročníku Dnů dobrých zpráv.

Nanda

Celosbor

Říjnové setkání KS Praha bylo dobré – stejně jako vždy. Jenomže my jsme stejní nezůstali. Odešli jiní lidé, než na shromáždění dorazili. Jak je to možné? Jednoduše to zase udělal Bůh svým slovem, tu změnu. Nemůže si pomoci, miluje nás a tak nás trpělivě a vytrvale proměňuje do své podoby. Tentokrát si k této náročné práci povolal svého učedníka Petra Kácha.

Nejprve jsme Bohu děkovali ve chválách pod vedením skupiny Mirka Báčka. Potom jsme se modlili za pokoj Jeruzalému, byl totiž Den modliteb za pokoj Jeruzalému. Křesťané se po celém světě v žehnání Izraeli sjednotí. Letos se nás takto modlilo na 300 milionů ze 175 zemí světa. Potom nás pozval Jarda Sloboda na Dny dobrých zpráv a pak už Petr začal.

Na úvod nás vybídl, abychom naslouchali Duchem a ne pouze intelektem. Petr přečetl z 1. Petrovi 2,1–10. O tom, že jsme národem svatým, královským kněžstvem, lidem dobytým, abychom hlásali mocné skutky Boží. Pak se ptal: „Je tady Církev?“, tak dlouho, dokud jasně a nahlas nezaznělo „Ano!“ „Platí o vás, že jste svatí?“ To znamená oddělení pro Boha, a jak nás Petr ujistil, svatí jsme všichni, i když po lidsku jsme nedokonalí. Také jsme kněží, tedy ti, kdo zprostředkovávají kontakt mezi Bohem a lidmi. „Všichni, kdo jsme uvěřili, jsme kněží a naším úkolem je zvětšovat spásu. Jsme kněží

Krále Králů. Bůh se lidem zjevuje přímo, nebo skrze Církev. Svět leží ve zlém a my máme poslání to změnit.“ V Matoušovi to Ježíš říká i tobě: „Jděte ke všem národům...“ A jak je to s Církví jako Tělem? Nedělá si Ježíš legraci, když říká Petrovi o mluvících částech těla? „Jsou tady části Těla?“ ptal se nás Petr. Nepřestal, dokud jsme se skoro všichni nepřihlásili. Pokud chceme, aby Tělo správně fungovalo, potřebujeme všechny orgány a funkční. „Líbí se mi Ehad (z knihy Soudců). Byl asi chromý, nevládl rukou, ale skrze něho se stalo pro Izrael vysvobození od Moábců na osmdesát let. Co ty, cítíš se malý, bezvýznamný? Důležitá je tvoje po-

slušnost. Ptej se, jaký má Bůh plán pro tvůj život, jaký je čas a místo. Svět ve zlém leží, brány pekla jsou konkrétní, zlo je vidět, ale Ježíš řekl, že svou Církev vzdělá na sobě a brány pekla ji nepřemůžou. Takové zaslíbení má jen Církev. Jsem vděčný za Církev, za to, že se máme. Jsem realista, nejsme dokonalí, máme chyby, zraňujeme se, nejsme univerzální. Bůh může jednat i skrze jednot-



▲ Petr Kácha

◀ Den modliteb za Jeruzalém



▲ Modlili jsme se za Jeruzalém

livce, ale rád nás spojuje. Když jsme spolu, naše obdarování se násobí. Když se dva v jednotě modlí, děje se úžasné věci.“ Takhle nás Petr povzbuzoval. Aspoň já jsem se nechala. Nakonec ještě promlouval k nespokojeným, k těm, kteří si více všimají nedostatku u druhých. „Vadí ti málo lásky, povzbuzení, štědrosti? Začni sám u sebe, buď příkladem!“ Na závěr byl ještě čas pro všechny zraněné: přehlížené, nedocenené, ubité neúspěchem. Byla možnost přijít dopředu pro modlitbu a nechat se Ježíšem uzdravit.

Kéž všechno to povzbuzení i znovu vykročení pevně držíme!

Nanda

Poděkování

Milí členové pražského KS, rádi bychom Vám jako rodina poděkovali za podporu služby, které se nám od Vás dostalo. Prostřednictvím grantové komise vašeho sboru se podílíte na rozvoji nadsborové služby v KS ČR. Před dvěma roky jsem byl do té této služby uvolněn s tím, že sbory a skupiny, kterým budu sloužit, se budou podílet na zajištění financí spojených s touto službou. Jelikož se jedná o menší společenství a některé mají dokonce ještě uvolněného pastora, jsou příspěvky od nich v maximální možné míře, ale v souhrnu někdy nestačí. Proto jsme podporu z Vaší strany velmi uvítali.

Pokusím se krátce popsat, v čem spočívá rozvíjející se nadsborová služba. Pracuji v takzvaných tříměsíčních turnusech, kdy odjíždím převážně na víkendy a pak mám zhruba jeden měsíc na to být s rodinou a ve svém společenství. Když přijedu na návštěvu skupiny nebo sboru, trávím nejprve čas s vedoucím a s jeho rodinou. Zjistuji, jak se jim vede a zda je něco, co je potřeba vyřešit nebo zda není nějaká obtíž ve vztazích s ostatními vedoucími. Soboty bývají různé, někdy je domluvené setkání se členy sboru a já přinesu vyučování, jindy chodím po návštěvách a pomáhám s pastoračními „špekly“. Pokaždé se snažím se sejít se staršími nebo vedoucími a vyptávat se na fungování sboru. V neděli pak mám obvykle kázání, nebo si poslechnu kázání někoho ze sboru, abych jednak získal lepší obraz o sboru a jednak abych mohl dát kazateli nějakou zpětnou vazbu. Nedělní odpoledne věnuji shrnutí návštěvy a sdělení doporučení k fungování sboru. To je zhruba scénář návštěv, ale ten se mění v závislosti na úrovni vztahu mezi mnou a vedoucími sboru. Pokud jedu na severní Moravu, kde mají KS čtyři sbory, jedu převážně na deset dní. Tam cestuji od jednoho sboru k druhému.

Průběžně jsem ve spojení s vedoucími telefonicky nebo pomocí mailu. Jednak se na mne obrací ve věcech, kdy potřebuji konzultaci, ale i já jim čas od času volám, abych zjistil, jak se jim daří. Další forma služby je setkávání na pastorálkách, kdy se snažím věnovat rozhovorům co možná nejvíce času. Pravdou je, že se musím věnovat i jiným sborům, a to z titulu radního KS.

Další oblast nadsborové služby je mapování duchovní situace v KS a vytváření kontaktů mezi lidmi s různým obdarováním. Získávám přehled o potenciálu různých vedoucích a nejen jejich, a snažím se pro určité situace zapojit do služby lidi s odpovídajícím obdarováním.

Toto službu mohu dělat také proto, že ji podporujete.

Děkujeme a věříme, že tak, jak jste štědře rozsávali, budete i sklízet.

Marek a Zdena Prosnerovi, KS Klatovy

Nezarmucujme Ducha svatého



V minulém článku jsme se zabývali spoluprací Otce, Syna a Ducha svatého, jak ji můžeme vidět v celém Písmu. Tato spolupráce odráží jejich naprostou jednotu a rovnocennost a zároveň různost. To, že

Bůh je Jeden ve Třech, je pro náš lidský rozum nepochopitelné a právě proto tuto skutečnost již církevní otcové označovali za „tajemství“.

Krutý Otec, Superman Ježíš a rozplizlý Duch

Během historie Církve ohledně jednotlivých osob Trojice vznikaly různé otázky, pochyby i hereze. Otec je někdy neprávem vnímán jako krutý, nemilosrdný Bůh Starého zákona.¹ Ale byla to právě Otcova láska, ze které vyrostl Boží plán záchrany pro každého člověka. O Ježíši zase může mít někdo představu, že je jakousi nadpozemskou božskou bytostí (tedy vlastně nebyl člověkem); jiní ho považují za stvořenou bytost² se schopnostmi supermana; někteří prohlašují, že je tak trochu „nižším Bohem“; další ho uznávají jako historickou postavu, která přinesla zajímavé učení. Ježíš je však plně Bohem a plně člověkem a v žádném jiném jménu není spasení. Co se týče osoby Ducha svatého, nejčastější herezí, se kterou se můžeme setkat, je, že Duch svatý není osobou, ale pouze jakousi Boží silou či mocí. Řekla bych, že Duch svatý se asi nejvíce vymyká našim snahám ho popsat a uchopit... možná i proto, že Duch vane, kam chce. V tomto článku se budu více zabývat právě Duchem svatým – kým je a jakou má roli v životě křesťana.

Duch svatý je Bůh

Základním kamenem trojičního učení je přesvědčení, že Bůh je jen jeden, a že je ve třech osobách, které jsou rozdílné a od sebe neoddelitelné. Ohledně toho, že Duch svatý je Bůh, hovoří Písmo velmi jasně. Když se Ananiáš a Safira pokrytecky snaží vypadat jako extra štedří členové sboru³, Petr je napomíná, že lhali Duchu svatému. Vzápětí jim říká, že nelhali člověku, ale Bohu. Duch sva-

tý také zcela zjevně vykazuje Boží atributy: je Věčný⁴, Všemohoucí⁵, Všudypřítomný⁶ a Vševedoucí⁷. Byl také zapojen do procesu stvoření⁸. Duch svatý má intimní obcenství s Otcem a Synem.⁹

Duch svatý je osoba

Duch svatý je osoba, nikoliv jakási neosobní síla. V Písmu se o Něm hovoří v osobních termínech.¹⁰ Jedná jako osoba: mluví¹¹, miluje¹²; vyučuje¹³; přimlouvá se¹⁴; je mu možné lhat¹⁵ nebo se mu vysmívat¹⁶. Duch svatý přesvědčuje¹⁷, oslavuje Krista¹⁸, zvěstuje pravdu¹⁹, vede²⁰, proměňuje nás k Božímu obrazu²¹, slyší²², dává sílu²³, inspiroval pisatele Písma²⁴. Jsme vyzýváni, abychom pěstovali společenství s Duchem svatým²⁵. Díky Duchu svatému jsme byli usvědčeni z hříchu a mohli se znovu narodit.²⁶ Jako znovuzrození křesťané jsme Jeho chrámem.²⁷ Jsme velmi přísně varováni, abychom se Duchu svatému nerouhali²⁸ – Ježíš dokonce říká, že rouhání proti Duchu svatému nebude člověku nikdy odpuštěno.

Nezarmucujme Ducha svatého

Když Ježíš učedníkům slibuje, že nám pošle Ducha svatého, nazývá ho Přimlůvcem.²⁹ To předpokládá, že budeme mít s Duchem svatým osobní vztah. Duch svatý je zde na zemi a v nás. Máme si ho máme vážit, ctít ho, ne-

zarmucovat ho naším nezájmem o Něj, ale mít s ním úzké obcenství³⁰ s veškerým re-spektem a poctou, neboť je to Bůh, který už tím, že je v nás, svědčí o tom, jak jsme mu vzácní a drazí. Takový vztah také předpokládá komunikaci. Co tím myslím? Představte si, že žijete u nějaké rodiny ve společné domácnosti. Máte tam svůj pokoj, vždycky pro vás prostřou, často o vás mezi sebou mluví. Když jim přinesete nějaký dárek, tak si ho rádi vezmou a radují se z něho. Vypadá to idyllicky... až na to, že na vás nikdy nikdo nepromluví. Jak jsem již řekla, často mluví o vás, a to moc hezky. Ještě častěji mluví o vašich dárkách. Ale s vámi neprohodí nikdo ani slovo. Jak byste se v takové domácnosti cítili? Jako zbyteční? Jako opomíjení? Jako nerespektovaní? Zarmucovalo by vás to? Když jsem si uvědomila, že podobně je zarmucován Duch svatý, změnil se zásadně způsob, jak se modlím. Pokud vidím v Písmu, že něco konkrétního dělá Duch svatý, tak ho přímo o to prosím: „Duchu svatý, prosím Tě, dávej mi moc ke svědectví. Pomoz nám porozumět pravdě Božího slova. Přijď a potěšuj, prosím, tohoto člověka...“ Tím, že se obracím na Ducha svatého se svými prosbami o Jeho vedení a jednání a že mu za ně děkuji, mu vzdávám božskou úctu, která mu bezesporu náleží.

Uctívání Ducha svatého

Častou otázkou, se kterou se můžeme setkat, je, zda je správné Ducha svatého přímo uctívat. Někteří namítají, že protože v Bibli není jasně specifikováno „uctívejte Ducha svatého“ ani zde není zaznamenána přímá modlitba k Duchu svatému, neměl by být Duch svatý objektem našeho uctívání. Nejde ale o to, zda lze v Bibli najít verš takového znění, ale o to, co vyplývá z celého biblického kontextu. Z Písma vidíme, že Duch svatý je osoba a že je Bůh. Také věříme tomu, že Bůh je hoden chval a uctívání,³¹ uctívat Boha je nám v Písmu dokonce přímo přikázáno.³² Pokud je tedy Duch svatý Bůh, pak je hoden uctívání. Můžeme ho uctívat, aniž bychom ztratili ze zřetele Krista, na kterého nám Duch svatý ukazuje.³³

Je také potřeba brát v úvahu praxi rané Církve. Například v dopise, který byl psán do Smyrny po smrti Polykarpa (69-155), se píše: „Proto tě (Bože Otče) i za všechno chválím, dobrořečím ti a oslavuji tě skrze věčného a nebeského velekněze Ježíše Krista, tvého milovaného služebníka, skrze nějž

1) Velmi často se mlčky předpokládá, že píše-li se v Písmu o „Hospodinu“, je tím automaticky myšlen Bůh Otec. Tak tomu ale není – velmi často se jedná o Boha jako takového, tedy o Otce, Syna i Ducha svatého. Některé pasáže SZ, kde se hovoří o Jahvem, jsou v NZ použity přímo ve vztahu k Duchu svatému, např.: Izaiáš 6,8-10 a Skutky 28,25.
2) Například Svědkové Jehovovi.
3) Skutky 5,3-4

4) Lukáš 1,35
5) Žalm 138,7
6) Matouš 28,19; Jan 14,16; 1. Korintským 12,4-6; 2. Korintským 13,14; 1. Petrův 1,2
7) Jan 15,26; 16,7-8-13-14
8) Římanům 15,30
9) Jan 14,26
10) Římanům 8,26
11) 1. Korintským 2,10-11
12) Židům 10,29
13) Jan 16,8
14) Jan 16,14
15) Jan 16,14-15
16) Římanům 8,14
17) 2. Korintským 3,18
18) Skutky 1,8
19) 2. Petrův 1,21; 2. Timoteovi 3,16
20) 2. Korintským 13,13
21) Jan 3,5n
22) 1. Korintským 3,16
23) Matouš 12,31-32; I z toho, že je vůbec možné se Duchu svatému rouhat, je patrné, že je Bůh a že je osoba.
24) např. Jan 14,16n
25) Žalm 48,1
26) Matouš 4,10; Zjevení 19,10 a 22,9
27) Robin Parry, Worshiping Trinity
28) Umučení Polykarpovo, XIV/3, Spisy apoštol-ských otců
29) např. Jan 14,16n

30) 2. Korintským 13,13
31) Žalm 48,1
32) Matouš 4,10; Zjevení 19,10 a 22,9
33) Robin Parry, Worshiping Trinity

(budiž) sláva tobě, jemu i svatému Duchu i nyní i v budoucích věcech. Amen.“³⁴ Také už v nejstarších zachovaných křesťanských sbírkách hymnů³⁵ můžeme narazit na slova jako „Chválíme Otce a Syna a Božího Ducha svatého“. Po celá dalších staletí byl Duch svatý křesťany uctíván v písních spolu s Otcem a Synem.

V Nicejsko-konstantinopolském vyznání (z roku 451), které shrnuje trojiční učení, čteme: „Věřím v Ducha svatého, Pána a Dárce života, který z Otce vychází, s Otcem i Synem stejně ctěn i slaven jest a mluvil skrze proroky.“

Vraťme se tedy k původní otázce: Je správné uctívat Ducha svatého? Pokud bychom tvrdili, že uctívání je hoden pouze Otec, případně ještě Syn, nikoliv Duch svatý, pak toto stanovisko můžeme zastávat pouze za předpokladu, že:

a) nevěříme, že Duch svatý je osoba (sflu nelze uctívat) a/nebo

b) nevěříme, že Duch svatý je Bůh (tedy uctívat ho by bylo modlářství)

Pokud ovšem věříme, že Duch svatý je osoba a je Bůh, pak je naopak chybné ho neuctívat, protože Bohu náleží veškerá úcta a chvála. Naše uctívání má plynout z lásky k Bohu. Pokud tedy milujeme Boha, milujeme Ducha svatého. A pokud milujeme Ducha svatého, je pro nás přirozené ho uctívat.

Trojiční uctívání

Jak jsme se nad tím zamýšleli již v minulém článku, Otec, Syn a Duch Svatý jsou dokonale jedno a jejich vztah můžeme vnímat jako dokonalou harmonii a spolupráci. Když tedy oslavujeme Otce za Jeho lásku a spravedlnost, oslavujeme také Ježíše, který nám ukázal Otcovu lásku v akci a oslavujeme také Ducha svatého, jehož přítomnost nám pomáhá Otcovu lásku vnímat. Když oslavujeme Syna za to, co udělal na kříži, oslavujeme zároveň Otce za to, že ho poslal, a oslavujeme Ducha svatého, který nás uschopňuje vyznat: „Ježíš je Pán“. Když oslavujeme Ducha svatého za Jeho stálou přítomnost v nás, oslavujeme také Ježíše, který poslal Ducha jako našeho Utěšitele, a oslavujeme Otce, jehož hlubiny Duch svatý zkoumá. Když tedy uctíváme Otce, je zároveň poctěn Syn i Duch Svatý, když uctíváme Syna, je uctěn Otec a Duch Svatý a když uctíváme Ducha Svatého, Otec a Syn jsou poctěni.

Na závěr

V tomto a předešlých dvou článcích jsem se pokusila stručně nastínit biblické trojiční učení. Ať už se jedná o jakýkoliv základní bod křesťanského učení, vždy je možné hrát

34) Umučení Polykarpovo, XIV/3, Spisy apoštolských otců

35) Dnes bychom řekli chválicích písní.

ping-pong s biblickými verši, obhajovat to či ono stanovisko. Problém je v tom, že Bible nebyla sepsána nějakým výborem teologů, který si sedl za stůl a rozhodl se napsat učebnici s rejstříkem. Bůh stále mluví a vyučuje nás. Proto pokud chceme skutečně rozumět Božímu slovu, potřebujeme Ducha svatého a Jeho zjevení a potřebujeme také zkoumat, jak daným pravdám rozuměla Církev v generacích před námi.

Ohledně učení o Trojici jsem se setkala s názorem, že je samo o sobě hlavní překážkou, která Židům brání přijmout Ježíše jako Mesiáše. Můj přítel Lewis Shermann vyrostl v ortodoxní židovské rodině, je to mesiánský žid, žije v Izraeli a má bohaté zkušenosti s evangelizací ve svém národě. Ptala jsem se ho proto, co si o tom myslí. Na závěr bych se s vámi tedy podělím o jeho odpověď:

„Židé jsou vyučováni, že Bůh je jeden

a pouze jeden. Proto jim trvá, než porozumí konceptu Trojice. Dokud to není zkušenost, je to pouze teorie. Mnoho křesťanů má problém vysvětlit, že Bůh je jeden (dokonalá jednota), ale zároveň tři osoby. Věřím, že lidé potřebují zažít Boha někdy jako Otce, jindy jako Syna a možná nejvíce jako Ducha svatého. Tyto zkušenosti jsou nad naše rozumové chápání, ale my se jim snažíme dát slova a pochopit je, co nejlépe to lze. Nevěřím, že koncept Trojice sám o sobě komukoliv může zabránit, aby přijal Ježíše. Když je vše řečeno a vše uděláno, je to pouze dílo Ducha svatého, co přivádí lidi do Království.“

Ráchel Bícová

.....
Použité zdroje

Robin Parry, Worshiping Trinity, Paternoster Press, 2005

Spisy apoštolských otců, Kalich, 2004

● SVĚDECTVÍ

Emigrace do nebe



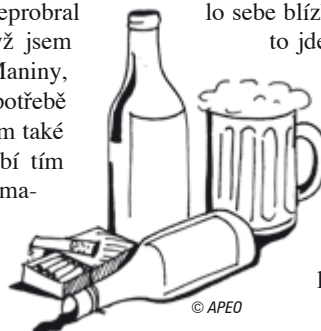
Před dvaceti čtyřmi lety šla Nanda ulicí Na Maninách. Procházela právě okolo vrat naší provozovny Konstruktiva, kde jsem tehdy již dva roky pracoval, a oslovila cizí osoby – mě a mého bráchu. Pozvala nás do sboru. Pracovala tehdy jako pečovatelka a nosila důchodcům v kastrůlčích obědy. Toto byl její rajón. Oslovovat lidi nebyla zvyklá a tak díky Pánu za to, že se odvážila!

Měl jsem sice už po zkoušce z dospělosti, ale vůbec jsem se tak nechoval. Vzdělání v té době člověku moc nepomohlo. Nejstarší bratr už v roce 1970 utekl do USA a já jsem řešil situaci tak, jako velká část okolo, alkoholem. Dětství bylo sice hezké, i když skromné, ale dospívání a pocit beznaděje byl tíživý. O tom, že jsem hříšný, jsem věděl moc dobře, a tak jsem kostely navštěvoval. Častěji jsem chodil do evangelického U Martina ve zdi. Slýchal jsem mnohá kázání, ale nikdo se mnou osobně neprobral slovo, Bibli. Až tehdy, když jsem byl Nandou pozván Na Maniny, se mnou někdo hovořil o potřebě přijetí Pána Ježíše. Toho jsem také přijal, ale alkoholové období tím neskončilo. Dál jsem se s kamarády opíjel, nadával na režim, kouřil a ničil si zdraví. Byl jsem troska. Hrozně jsem chtěl také emigro-

vat, ale nic bych tím nevyřešil. Pamatuji se, že jsem u kříže na Štörmayeráku u kostela vyznával Ježíši hříchy. Pán je věrný, viděl hledání hříšníka. Mnoho mých kamarádů nemělo tu milost. Někteří se uchlastali, jeden se oběsil, jiný předávkoval. Nanda mně psala, zvala mě a tak jsem díky Bohu nakonec cestu k cíli našel. Jak je důležité Pána nejenom přijmout, ale poznat a vytrvat! Po revoluci jsem vstoupil do sboru, tehdy ČCE Dana Drápala. Miluška Bláhová měla se mnou velkou trpělivost a já jsem se znovuzrodil. Pokřtil mě Milan Moletz. Moje první skupinka byla hned naproti sboru v malém bytečku u Marty a Ondřeje Pumrových. Dnes už mají velké děti, jak ten čas letí! Už tam nebydlí, přestěhovali se, ale pokaždé, když jdu okolo, vzpomenu si. Ani budova, kde byl sbor ČCE, už nestojí. Ale já mám domov v nebi! Nejdůležitější bylo poznání, že Ježíš umřel za mě osobně, za moje hříchy, jen za moje. To byl důležitý Boží zásah do srdce. Také bylo třeba poznávat pravdu v každodenním čtení Písma, Božího slova. To nebylo jednoduché, ale člověk musí vydržet. Ale když má oko-

lo sebe blízké lidi, kteří rádi pomohou, tak to jde. Důležité byly pro mě osobní rozhovory, hlavně s Miluškou Bláhovou, která dokázala člověka postavit na pevný základ. Díky Pánu za lidi, kteří nezůstali ve svých jistotách, ale „šli s kůží na trh“, aby přivedli další do Božího království.

Jarda Vodička



© APEO

● SLUŽEBNÍCI

V našem sboru je spousta příležitostí sloužit Bohu. Ano, sloužit! Vždyť jsme Jeho otroci. Tato služba je nejen vyřizování prozatímním nevěřícím Boží vzkaz lásky, ale i praktické pečování o sebe navzájem. To je zároveň i spousta práce, která vyžaduje velké nasazení a dlouhý dech. Nám, kterým tato práce – služba pomáhá, to někdy přijde jako samozřejmost. Třeba to, že své malé i větší děti můžeme na Celosboru dát v klidu do nedělní a užívat si nerušeně Bohoslužby s vědomím, že je o ně dobře postaráno. Ve sboru se vyznamenání ani metály neudělují. Jsme přece služebníci a děláme jen to, co máme, a to s Jeho pomocí. Tak se alespoň seznamte s těmi, které znáte minimálně z odpolední prvních nedělí v měsíci.

Ondra a Marta

Začneme trochu od konce. To, že v celosborové nedělní končíte, je na čas oddechu, nebo natrvalo?

K celosborové nedělní jsme se dostali tak, že jsme tam vodili naše děti a ačkoli na regionu v té době už normálně v nedělní vydržely, v celosborové samy zůstávat nechťely. V nedělní jsem s dětmi zůstávala, a díky tomu také viděla, že střídání služebníků není pro předškolní děti moc dobré. Často jsme si s jinými rodiči říkali, jak by bylo fajn, kdyby v nedělní sloužil stálý tým podobně jako ve školní. Postupně jsem už děti začala znát a tak přišel

v tom zvláštní požehnání a cítili jsme, že je to naše místo. Od začátku jsme však věděli, že to není nastálo, ale jen na dobu, než naše děti z předškolní nedělní vyrostou.



nápad, že když tak jako tak v nedělní „musím“ být, mohla bych v nedělní sloužit. Pak přišla sborová neděle, kdy měl náš region službu, tak jsme si vzali na starost malou nedělní a zjistili jsme, že je to s těmi dětmi moc fajn. To bylo v únoru 2008. Rozhodli jsme se, že to zkusíme. Prožívali jsme

Marta a Ondřej Paskovi jsou z regionu Sever. S dětmi pracují a v nedělní slouží přes deset let. Ondra pracuje pro telekomunikační společnost, Marta učí ve školičce MC Ovečka. Mají Markétku 11, Kristýnku 8 a Ondráška 6

vlastně vypadá. Program má zpravidla několik pevných částí. Nedělní začíná už přípravou místnosti a společnými modlitbami s pomocníky z regionů. Řekneme si, co bude třeba, rozdělíme si povinnosti a krátce si povíme, co je naším cílem a co dětem chceme předat. To nám pomáhá vytvořit s pomocníky jeden tým. Poté, co si děti z hlavního sálu přivedeme, tak každého jménem pozdravíme, přivítáme nové děti a společně se s dětmi modlíme. Hlavní program je vždy naší první aktivitou, protože na začátku jsou děti celkem v klidu a dobře vnímají. Program není příliš dlouhý, tak aby děti udržely pozornost.

S oblibou využíváme improvizované dramatizace biblických příběhů, do kterých děti zapojujeme jako herce – a to jak jednotlivce, tak i celou skupinu. Důležité je zaměstnat ty živější a zároveň povzbudit k přiměřené aktivitě i ty uzavřenější. Druhým bodem je oblíbená svačina. Potom následují chvály, při kterých s dětmi zpíváme, tančíme, hýbáme se a používáme i prapory. Písničky neboli tracky přehráváme z notebooku přes reproduktory. Po chválách se vracíme ke stolu a vybarvujeme si obrázek z biblickým veršem. Někdy zbude čas i na nějakou hru, ale většinou si už rodiče pro děti přicházejí.

Jak konkrétně u vás doma probíhá příprava na celosbor?

V tom asi nejsme úplně příkladem, protože se příprava koncentruje do sobotního odpoledne až večera a často i nedělního dopoledne. Většinou už předtím máme nápad, co chceme dětem předat, ale prakticky se tomu věnujeme až na poslední chvíli. Ondra často vymyslí, jak dětem přiblížit konkrétní biblický příběh, já mám na starost chvály, jeden z nás najde nějaký obrázek k tématu na vybarvení, aby si děti mohly něco odnést domů. Velkou měrou také improvizujeme a snažíme se nechat se vést Bohem.

Máte „nedělní“ děti. Zapojily se do práce s vámi?

Naše mladší děti do předškolní nedělní chodily s námi, teď už jsou všechny ve školním oddělení. Program jsme připravovali i pro ně, a tak jsme je do příprav nezapojovali.

Občas nám pomáhají vybrat oblíbené písničky na chvály nebo ořezat pastelky, připravit místnost a podobně. Starší Markétka mě jednou úplně zastoupila, když jsem byla mimo Prahu. Tatkovci pomohla hlavně s chválami.

Jak dlouho již plánujete odchod a kdo jsou vaši nástupci?

I když nás to s dětmi v nedělní opravdu moc baví, tak si už delší dobu uvědomujeme, že nám chybí celosborová shromáždění. Měli jsme je totiž vždycky moc rádi. Také se potřebujeme trochu uvolnit pro další aktivity. Předškolní nedělní bychom chtěli někomu předat, ale nástupce v tuto chvíli nemáme. Místo pohyblivé služby po regionech bychom dětem přáli stálý tým dvou až tří služebníků, a proto jsme si závazek prodloužili ještě do konce tohoto roku. Třeba i tento článek někoho osloví. Rádi se s kýmkoli podělíme o své zkušenosti a pro začátek můžeme i pomoci.

Marta a Ondra Paskovi

Děkuji za odpovědi a přeji hodně požehnání v další službě. Ptala se za Vás Nanda.

● SLUŽEBNÍCI

Jirka a Petra

Začneme trochu od konce. To, že v celosborové nedělní končíte, je na čas oddechu, nebo natrvalo?

Přijali jsme doporučení na rok přestat společně sloužit v dětské službě. Hodně jsme v dětské službě pracovali. Sloužit dětem jsme začali asi před 7-8 lety, z toho okolo 5 let jsme v celosborové nedělní. Chceme se teď proto více věnovat sobě navzájem a rodině. Rádi bychom, kdybychom ten rok doopravdy využili maximálně pro naše manželství.

A teď popořádku. Asi jste se toho o vedení většího množství dětí hodně naučili. Dalo by se to hlavně vyjádřit třeba v několika bodech?

Čím více dětí, tím větší nárok na organizaci. Také pak větší soustředění, aby vám něco neuniklo. Postupně, jak rostl počet, učili jsme se být důslednější. Taky nás to učilo pozná-

vat svoje hranice a možnosti. Současně se nebát přijmout od Boha zodpovědnost.

Jak konkrétně u vás doma probíhala příprava na celosbor?

Když vynechám předběžnou přípravu s jistým předstihem, doma to nebylo mnohdy vůbec jednoduché. Kdo nějakým způsobem slouží na bohoslužbách ví, že se ďábel v neděli ráno snaží všechny rozhádat a rozložit na co nejmenší kousky. Postupně jsme se ale i toto do jisté míry naučili zvládat. Vyvarovat se střetů, ve kterých si ďábel nacházel prostor. Jinak prakticky neděle vypadala tak, že jsme se všichni vydatně nasnídali a bez oběda se po poledni vydali do akce. To obnášelo nashromáždit spolu s Vládou Váchou všechny nástroje, aparaturu, technické pomůcky a vyrazit. A vlastně jsme se zastavili, až v 7 hodin večer, kdy bylo všechno složené a uklizené. A z posledních sil udělat večeri a dojet „neděli“.

Máte „nedělkové“ děti. Zapojily se do práce s vámi? A teď, když jste skončili, jsou rády, nebo nerady?

Děti jsem zapojil jako hráče na nástroje, na klávesy, na bubny, na kytary. V každém případě nám naše děti pomáhaly nosit nástroje a stavět aparaturu. Samozřejmě se jim taky někdy nechtělo. Ovšem mít rodinou idylku, že všichni společně rádi připravují výtvarné pomůcky pro akci, že se u toho všichni zasmějeme, to tedy ne. Ale snahu jsme měli. Určitě pro nás bylo důležité dětem naší společnou službu neotrávit. Je pravda, že na tuto práci si děti nikdy neztěžovaly, braly to jako normální „údržbu naší rodiny“. Spíše si občas-



Petra a Jiří Jelínkovi
jsou z regionu
Černý Most.

V neděle na regionu a pak na Celosboru sloužili přes 8 let. Petra pracuje ve školce a Jirka je jaderný technik. Mají Anežku (13), Vítka (12) a Deborku (10).

ztěžovaly na program bohoslužeb. Naše starší děti už dorostly do věku, kdy už do celosborové nedělní chodit nemusí, takže není čeho litovat. Nejmladší Deborce ale líto je, že už tam nejsme. Určitě jim je ale hodně líto, že nebude příští rok tábor „MeetPoint camp“.

Jak dlouho jste plánovali odchod a kdo jsou vaši nástupci?

Odchod jsme spolu neplánovali. Jenom jsme věděli, že potřebujeme více času na sebe a bude dobré si dát pauzu. S našimi nástupci je to tak napůl. Za Petrou nastoupila do týmu Martina Šplíchalová. Moc si toho vážíme. Za mě, za chvály, však stálý nástupce není. Dával jsem té službě spolu s Petrou jedinečnou tvář, kterou není jednoduché nahradit. K dispozici jsou i tracky všech používaných písní, ale přesto to není jednoduché. Dnešní dětské bohoslužby vypadají jinak, než když jsme tam s Petrou byli.

Jirka a Petra Jelínkovi

Moc děkuji za rozhovor. Přeji zaslužený a požehnaný roční odpočinek.



Kreslí Antonie Hrdinová, námět Petr Hrdina
S Bédou a Bárou se děti setkávají v celosborové nedělní škole



● JAKÉ TO BYLO

Kde ty klíče asi jsou?

Byli jsme s porostáky na výjezdě a v sobotu jsme absolvovali skvělý výlet pod taktovkou Joela a Ostrovida, který jsme zakončili v cukrárně ☺. Po cestě z cukrárny po mě chtěli klíče od našeho domečku a ouha, zjistila jsem, že je nemám. Zadoufala jsem, že mi určitě vypadly v cukrárně, vrátila jsem se, cukrárnu obrátila vzhůru nohama a klíče nikde.

„Kdepak asi jsou?“ ptala jsem se sama sebe, když jsem se vydávala na zpáteční cestu projít celou trasu našeho výletu. Naštěstí se obětoval David Buky šel se mnou, ostatní se vloupali oknem od půdy do chaty (tedy Joel se vloupal) a modlili se za naší misi.

Došli jsme na místo, kde jsme obědvali (cca 7 km), kde jsem byla přesvědčená, že klíče budou a ony tam, kupodivu, nebyly.

Začalo se stmívat, tak jsme se smutně vraceli zpět, bez klíčů.

Večer jsme volala Ditě, které náš domeček patřil, a ona mě povzbudila, ať v hledání neustáváme. Tož jsme se ráno vypravila již za kuropení na novou výpravu. Doprovázela mě Anička a bylo to náročné. Samé kopce, mlha, déšť a klíče nikde. Pořád jsme se modlily, ale už jsem ztrácela naději.

A pak se to stalo. Došly jsme na louku, která byla asi 200 metrů od místa, kde jsme den předtím s Davidem hledání vzdali a tam, uprostřed horské lučiny ležely ONY. Naše klíčky!

Díky Bohu, že se stará i o takové drobnosti, jako jsou klíče, a všem našim věrným modlitebníkům ☺.

Štěpánka Bláhová

Čtení Božího slova

Když se u nás na regionu mluvilo letošní sborové prioritě – o evangelizaci, modlili jsme se, co to konkrétně znamená pro náš region. Jak tento sborový záměr naplnit, jak naplnit Ježíšův příkaz – jděte a kažte evangelium všemu stvoření. Manžel přijal při modlitbách, že bychom se neměli uzavírat ve sborové budově jen při nedělních bohoslužbách, ale vyjít ven na ulici. Přestože nejsme kazatelé a nejsme tak výřeční, tak mu Pán ukázal, že toto není nutné. Stačí si stoupnout na ulici a číst Jeho Boží slovo.

Mezitím jsme dostali možnost přidat se k velikonoční akci – Celonárodní čtení Bible na veřejnosti, kterou koordinoval *Nadační fond Bible21*. Zde jsme se přesvědčili, že Boží slovo na některé z lidí působí. Lidé se zastavovali, ptali se a byla možnost jim říci, čemu věříme.

A tak jsme na jaře letošního roku, vždy poslední neděli v měsíci, začali číst na Palmovce z Bible. Není to spojené s prodejem ani propagací nějakého konkrétního překladu Bible. Je to „pouze“ četba Božího slova kolemjdoucím lidem, těm, co si tam po obědě sednou na lavičku, babičkám, dědečkům, maminkám s dětmi, rómské omladině, posedávající v hloučku a zvědavě přihlížející, co se to tam děje. Nemáme žádný mikrofon, jen svůj hlas, který musíme náležitě zesílit, abychom přehlušili cinkající tramvaj. Jsme tam připraveni mluvit s lidmi, kteří se zastaví, zeptají se, o co jde, nebo jen tázavě kouknou. Jsme připraveni jim říct evangelium, modlit se za ně, za jejich potřeby, a to se tam také opravdu děje. Zájemcům dáme pozvánku na naše bohoslužby, které začínají hodinku



po té nebo jim předáme knížku „Více než tešá“¹. Je to prostě možnost, jak naplnit Boží vůli pro každého křesťana s nejrůznějším obdarováním. Vždyť i ten, co se v skrytu modlí za rozhovory, které tam máme, je důležitý! Chce to jen obětovat trochu toho času, možná i trochu pohodlí nebo překonat ostych, ale věříme (a máme i zkušenost), že se Pán k našemu úsilí přiznává a to, co zaséváme, padne na úrodnou půdu a jednou vzklíčí.

A tak se blíží další „evangelizační neděle“, na vrata sboru vylepíme velký zvací plakát „Den otevřených dveří“, který zve každého kolem dovnitř na bohoslužbu a ve 14 hodin vyrazíme s notovým stojanem (jako podložka pro Bibli), s letáčky a knížkami na malé náměstíčko u metra Palmovky a budeme opět „zasévat“ Boží slovo a pokud i ty nechceš, aby náš sbor byl uzavřený jen pro sebe, tak můžeš přijít, ať jsi z jakéhokoliv regionu.

Petr a Jiřina Homolkovi
(kontakt: 776 158 399, jihom@volny.cz)

● NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Stará puška

Městečkem Montauban projíždějí kolony ustupujících německých vojáků. Podle rychlosti ústupu většina obyvatel odhaduje a doufá, že do dvou až tří dnů pro ně válka skončí. Vynikající chirurg Julien Dandieu (Philippe Noiret) si v nemocnici S'Jean rozhodně nemůže stěžovat na nedostatek práce. Lůžka jsou plná raněných a mezi nimi se mu občas povede propašovat i raněné odbojáře. To neujde pozornosti místní profašistické organizaci. Po jedné razii v nemocnici je jemu a jeho rodině vyhrožováno. Dandieu si raději, i přes pracovní vytížení, na pár hodin najde zázskok a odveze manželku (Romy Schneider) se svou třináctiletou dcerou na venkovský zámek. Stranou hlavního tahu ustupujících jednotek mají v bezpečí přežít poslední dny scházející do osvobození. Když si pro ně přijede, najde v místním kostele

většinu obyvatel brutálně zavražděných. Tajnou chodbou se vydá na zámek, kde zjistí, že malá jednotka Němců přichystala jeho rodině stejný osud, jako většině obyvatel vesnice. Ze skrýše vyndá starou pušku po dědovi, určenou na lov divoáků a do ní posledních deset nábojů.

Dlouho jsem váhal, zda se pustit do tohoto špičkového komorního válečného dramatu. A to nejen proto, že film je protkán flasbacky (v ději se stříhem vrací zpět, což pro mne znamená obtížnější zpracování). Nakonec mne přemluvila Pavla, když mi řekla, co jí na Staré pušce velmi povzbudilo. Je to především vztah Julienu s jeho druhou manželkou. I to, jak samozřejmě přijala za vlastní Julienu dceru Claru. Nebo Dandieuova obětavost při shánění léků na černém trhu. Nicméně atmosféra filmu je velmi tísnivá.



Množství naturalisticky točených scén a jednoduchý, byť velmi působivý hudební doprovod ji jen umocňuje. Tento film bez pointy nastoluje některé otázky, aniž by na ně dával odpovědi. Není špatné, když si je občas divák vydoluje sám v sobě,

aniž by mu to scénář usnadňoval. Snímek natočený roku 1975 v režii Roberta Enrica získal Césara za nejlepší film a hudbu. Svého prvního Césara zde dostal za nejlepšího herce Philippe Noiret za pro něj neobvyklou roli mstitelce, likvidujícího nacisty. Stará puška s tématem ztráty bližního a následné pomsty, není nijak originální. Je to ale skvěle zpracovaná sonda do nitra člověka, který se pod vlivem tragické události pohybuje na hranici šílenství. Na serveru ČSFD má výborných 87%. DVD jsem zakoupil v Levných knížkách, kde je ještě stále k dostání za 69 Kč.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

**Předškolní oddělení
sborové nedělky**

**hledá
služebníky
do stálého týmu**

**Není to právě
TVOJE místo?**

**Přijď se podívat 7. 11. 2010
nebo 5. 12. 2010 do nedělky.**

nebo nám napiš
paskovi@volny.cz



Biblické hodiny

**KAŽDOU STŘEDU
V 19:00 HOD**

**v Kulturní centrum
Novodvorská**



Novodvorská 1013/151, Praha 4 - Lhotka, 1. patro
Metro C „Kačerov“ - Bus 106, 170, 196, 203
Metro B „Smíchovské Nádraží“ - Bus 196, 197,
198 zastávka: „Sídliště Novodvorská“,
KC Novodvorská je v dohledu od zastávky,
stačí přejít prostranství.

3. 11. ThMgr. Dan Drápál: Žalm 68 – 1. část Bůh jako bojovník

Křesťané jako účastníci duchovního boje. Du-
chovní boj ve starověku a duchovní boj dnes.

10. 11. Miloš Poborský: Rovnováha v Bibli

Služba Bohu a služba Božímu lidu. Proč je potře-
ba obojí? Co se stane, když jedno chybí?

17. 11. Adam Petráček: David a mrzák

Příběh jednoho mrzáka za vlády moudrého krále.
Nejsme v něčem mrzáky i my? A jestli ano, co
s tím?

24. 11. Bůh dnes mluví

Vstup na vlastní nebezpečí.

1. 12. ThMgr. Dan Drápál: Žalm 68 – 2. část

Je Izrael stále vyvoleným národem?
Bůh a světové velmoci. Izrael a světové velmoci.

Podrobné informace www.biblicke.cz

Hospodaření sboru	I. pol. 2010
Režie:	Náklady
režie – běžný materiál, potraviny, kanc. potř.	33 981 Kč
režie nedělní školy	704 Kč
knihy, audio + video kazety, aparatura	18 518 Kč
vydávání Sborového dopisu	13 810 Kč
pohonné hmoty	12 920 Kč
cestovní příkazy	3 996 Kč
knihy D. Drápala (I.a II.díl)	297 Kč
Služby:	
provoz sboru (tisk, kopírování, „Šestá“atd.)	25 916 Kč
služby – V. Vácha	84 210 Kč
služby – nedělní škola	25 070 Kč
poštovné	2 446 Kč
telefonní poplatky, internet, mobil. telef.	29 042 Kč
nájem (sb. shromáždění)	74 736 Kč
ubytování + stravování (výjezd starš., školení ved.)	9 800 Kč
poplatky bance, správní poplatky, dál. známka	9 300 Kč
semináře a vzděl. akce	19 580 Kč
evang. akce (DDZ, DVD KS Praha, CD Bible)	42 699 Kč
pojištění majetku a zaměstnanců	12 900 Kč
Ost. náklady	
ost. provozní náklady (studijní fond, zaměstn.)	6 174 Kč
Členské příspěvky – ČEA	2 000 Kč
Mzdy:	
P. Králová, J. Homolková + DPP	
(mzda, soc. a zdrav. poj., stravenky)	241 368 Kč
mandatní smlouva – L. Ondráček, D. Frantíková	324 329 Kč
Dary:	
Dar práv.osobě (KSM, NF NBK, BTM)	22 442 Kč
Dar – Angela Lama	3 600 Kč
Celkem náklady	1 019 838 Kč
	Výnosy
Služby (nájem sb. prostor, kopírování, nápoj. autom.)	49 882 Kč
Prodej zboží (Sb.dopis, CD, potraviny)	7 212 Kč
Prodej knihy D. Drápala (I.a II.díl)	435 Kč
Úroky (ČSOB, Volksbank)	12 171 Kč
Dary od fyz.osob	30 604 Kč
Dar na službu D. Drápáka	906 Kč
Přeúčtování nákladů mezi středisky	2 235 Kč
odvody regionů	746 917 Kč
Celkem výnosy	850 362 Kč
Misijní rada (dary): Jaroslav Sloboda	
Dohnalovi	50 000 Kč
Pitzmosovi (vyplaceno dopředu na celý rok 2010)	90 000 Kč
M. Slánský	10 000 Kč
L. Patočka	5 000 Kč
Mešak Okumu	10 000 Kč
CELKEM	165 000 Kč
Grantová komise (dary): Dan Frantík	
NF Nehemia	30 000 Kč
Dům křesťanské pomoci – Bethel	30 000 Kč
CELKEM	60 000 Kč

KONKURZ NA SEKRETÁŘKU SBORU



Protože současná sekretářka sboru Pavlína Králová odchází se svým manželem sloužit do Armády Spásy, bude končit se svou prací ve sboru na konci února.

Z tohoto důvodu vyhlašujeme konkurz na sborovou sekretářku.

POŽADAVKY: členství ve sboru
zájem o práci v církvi
administrativní schopnosti
ochota se učit nové věci
výhodou znalost anglického jazyka

Nástup dle dohody, nejlépe k 1. 2. 2011, úvazek dle dohody, plat dle mzdového předpisu KS Praha.

Zájemci, piště prosím na adresu lubomir.ondracek@kaes.cz



Během listopadu by proběhl pohovor a přezkoušení některých praktických dovedností s počítačem.

LO

SEMINÁŘ O PASTORACI A VNITŘNÍM UZDRAVENÍ

Peter a Solvei Stohlovi pocházejí z USA,

ale již 17 let slouží v Evropě. Od roku 2005 žijí v Kaunasu v Litvě, kde pracují v rodinném centru jako křesťanští rodinní poradci. Pomáhají lidem vyřešit různé životní problémy a nedorozumění ve vztazích. Také dokáží pomoci lidem zvládnout charakterové problémy a modlí se s nimi za to, aby se v nich obnovila důvěra, sebeovládání a empatie. Zabývají se pocity viny, depresí, samospravedlností, zármutkem, dále manželskými problémy a problémy s výchovou dětí. Jejich služba je cílená a účinná. V minulosti sloužili také v Rusku, Kazachstánu a Lotyšsku. V ČR byli poprvé v roce 1993.

Základní kurz o vnitřní proměně

Během tohoto školního roku proběhnou tři víkendová setkání (pátek večer a sobota), během kterých budou Stohlovi vyučovat Základní kurz o vnitřní proměně (celkem cca 10 lekcí). **První setkání proběhne 12.-13. listopadu 2010**, další v březnu a v květnu 2011. Je potřeba se přihlásit na celý kurz, cena je 1000,- Kč. Přihlásit se můžete ve sborové kanceláři (paha@kaes.cz).

Možnost osobních pastoračních rozhovorů

Peter a Solvei budou v Praze vždy na týden. Kromě vyučování budou k dispozici pro osobní pastorační rozhovory. Prosíme ty z vás, kdo máte o osobní setkání se Stohlovými zájem, abyste se do **11. listopadu** telefonicky obrátili na Pavlínu Královou (tel.: 284822294) a domluvili se na termínu.

Český studijní překlad Bible v kapesním formátu

Mimořádně kvalitní a přesný překlad Bible do současné češtiny určený pro každodenní čtení ve formátu vhodném do kapsy, kabelky či batohu.

- 1200 stran □ 6 map
- obálka podle návrhu Aleše Lamra
- odolná vazba z umělé kůže
- bez poznámkového aparátu
- formát 12,5 x 17,3 cm □ cena 548 Kč

Vydává Nakladatelství KMS ve spolupráci s Českou biblickou společností.



Akční sleva „ČSP TANDEM“

Při zakoupení vydání Bible v ČSP v pevné vazbě (velké vydání s poznámkami) společně s kapesním vydáním zaplatíte celkem pouze **990 Kč (sleva 20 %)**!

Objednávky:

Nakladatelství KMS, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
<http://knihy.kmspraha.cz>

knihy@kmspraha.cz □ 284 841 922

Při objednávce 10 a více kusů 10% sleva.

● OZNÁMENÍ



Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

SETKÁNÍ

MLÁDEŽ

Setkání mládeže

SETKÁNÍ
MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)
středy 17:00-19:00 hod
více info Maruška Bukáčková
775 641 671
marie.b@email.cz

POROST (15-18 LET)
úterky 17:30-19:30 hod
více info Štěpánka Bláhová
777 576 530
spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)
pondělky 18:30-21:00 hod
více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

šestá

večerní setkání pro mladé, kde to žije!!!

slyšet a zažít

14.11. 2010 v šest hodin

**ortenovo náměstí 34, škola TGM
praha 7**

vstup zdarma!

hudba - video

tanec - scénky

nápojový bar

křesťanské společenství praha

www.mladezpaha.kaes.cz/sesta

724 435 309 - dita frantíková

Aglow

mezinárodní a nezidenominační sdružení žen
zve na další setkání, které se koná

12. 11. Jana Frantíková (KS Sever)
v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře,
Soukenická 15 (CB)
Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

■ Nabízíme k pronájmu samostatný přízemní byt 2+kk (asi 52m2) v našem domě v Jenštejně (13min busem na metro Černý most nebo na Letňany) za 5000 Kč+služby. Nástup možný už v listopadu. Možnost prohlídky téměř kdykoliv po dohodě na tel. č. 724435309 nebo mail dita.frantikova@kaes.cz.
Daniel a Dita Frantíkoví

■ Nabízím podnám pokoje v H. Měcholupech, čtvrt hodiny busem od Háji či Skalky, u krásného lesoparku. Pro jednoho muže za 4500 nebo pro dva po 2800 vč. energií.
Pavel Jelínek, 602 443 447, pjel@centrum.cz

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

5.12. SOŠ Učňovská 1, Praha 9 (Spojovací, kde byla shromáždění dříve)

Rodinné shromáždění

(školní děti jsou na shromáždění s dospělými)

Chválicí skupina: Ted Whang a Renata Michálková

Kázání doplněné scénkami: L. Ondráček: Ježíš je cesta, pravda a život

2.1. od 15:00 KD Ládví

ZMĚNA

22.11. SBOROVÁ MODLITEBNÍ

Pondělí od 18:00

27.11. SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

Sobota v 9:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 30/18/21

Narození: Jan Bouda

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 15.11. v 18:00 u Václavíků

Počty členů: 109/24/47

Výstup: (stěhování mimo Prahu) Dan, Anna, Matyáš, Magdalena Frantíkovi

ZÁPAD

Kolektivní vedení

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích, (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 51/10/24

Narodila se: Ema Zapadlová

Přibyla k nám: Sára Anna Bílková

STŘED

Pastor: Mirek Hoblík

Shromáždění: Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10

Počet členů: 89/17/58

Narození: Linda Bergnerová.

PALMOVKA

Pastor: Martin Čunek

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 80/15/28

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)

Počet členů: 45/2/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 81/12/18

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Modlitební: v Ne 18.00 hod - Dáša Blažková, Slepá I/14.

Počet členů: 50/5/24

Křty: Kateřina Sanislová

Vstup: Tomáš Bártík, Alena a Kateřina Sanislový

SBOR

KŘESŤANSKÉ
SPOLEČENSTVÍ PRAHA
IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: paha@kaes.cz

<http://paha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová

Sazba: APEO / Olga Hrdinová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč

